

«No tengo por qué cantar siempre en tono reivindicativo», dice María del Mar Bonet

CRISTINA VILLENA

GRANADA

La cantante mallorquina María del Mar Bonet canta al Mediterráneo y se siente, cuando trabaja con Nacho Duato, reflejada frente a un espejo. A pesar de que en un momento de su vida artística se le incluyera dentro de la música de los cantautores de vanguardia, la mallorquina confiesa estar ya muy alejada de aquello. «He pertenecido a un grupo de cantantes, unos más políticos que otros, pero he querido siempre equilibrar mis recitales. Por eso la gente ha apreciado más ampliamente mi música».

Amiga del cantautor catalán

Lluís Llach, María del Mar Bonet comenta que un autor canta lo que siente, y no tiene que ser siempre en tono reivindicativo. «No todo debe ser política o modernismo, tiene que haber de todo. Siempre ha sido así. Nunca he abusado de un solo tema».

María del Mar Bonet afirma que el idioma no es impedimento para que sus canciones se sientan en todo el mundo y explica sus cambios en la música como naturales, «cada canción tiene su vida, y la vida de una cantante tiene muchas facetas». Por eso, ahora que se encuentra en un momento maravilloso de su carrera, cantar en Andalucía le parece fantástico, y poder actuar con Nacho Duato en Arenal es una de las cosas más bonitas que

le han pasado ultimamente. María del Mar Bonet entiende que la música es universal. Señala que la gente del pueblo comprende sus canciones y que el ballet de Nacho Duato lo sienten más los hombres y mujeres del campo que los de la ciudad. «Nacho ha evocado en 'Arenal' a la gente ligada a los bailes y a los trabajos del campo, por eso los que viven en un pueblecito de Granada, entenderán más el mensaje que aquellos que viven encerrados en las calles de la ciudad».

La mallorquina afirma que le encantaría cantar en la plaza más bonita de Granada y reconoce que su carrera siempre ha estado llena de sorpresas enriquecedoras y muy agradables.

ALFREDO AGUILAR

María del Mar Bonet posa en un balcón del Auditorio Manuel de Falla.

Notícia de la presentació de la coreografia Arenal al teatro Generalife de Granada amb opinions de Maria del Mar Bonet que acompanya la companyia de dansa, publicada al diari Ideal el 25 de juny de 1992

Maria del Mar Bonet actua al Japó

■ **Tòquio.**— La cantautora mallorquina Maria del Mar Bonet actuarà aquest divendres i dissabte, per primera vegada, al Nissay Theatre de Tòquio, al Japó. Aquestes actuacions es realitzaran conjuntament amb el Ballet Líric Nacional espanyol, que representarà *Arenal*, una coreografia original de Nacho Duato, basada en música de Maria del Mar Bonet, / EL PUNT

La Compañía Nacional de Danza i la cantant presenten a l'auditori de Saint-Quentin-en-Yvelines la coreografia 'Arenal'

Elisabet Cabeza
CORRESPONSAL
PARÍS

El públic i la crítica no han estalviat elogis al treball de Nacho Duato i s'han abocat a l'espectacle de la Compañía Nacional de Danza en la setmana d'actuacions als afores de París.

El ballari ha portat la seva companyia a l'auditori de Saint-Quentin-en-Yvelines, al capdavant d'un ballet que consolida així el seu nom a França i el de Maria del Mar Bonet, que va cantar en directe les cançons que van inspirar la coreografia d'*Arenal*.

Les entrades es van acabar dies abans que els ballarins trepitgesin l'escenari, tot i no actuar al centre de París i de tenir la competència en perspectiva de noms com el New York City Ballet i la companyia de Maurice Béjart.

A cada un dels entreactes el públic va aplaudir entusiasmat, i la crítica no ho ha estat menys, començant per *Le Figaro*, que parla de Nacho Duato com "un dels creadors més grans i més originals de la seva època, un coreògraf que domina plenament el moviment, l'espai i la llum".

Maria del Mar Bonet, descoberta o retrobada pel públic francès, qualifica l'experiència de "mera-

Maria del Mar Bonet i Nacho Duato, aclamats a París

vellosa", com ho és sempre, perquè l'espectacle agrada molt, emociona. "Poder veure ballar i cantar en directe és molt més ple."

Fins i tot per a ella mateixa, que veu la seva música i la seva veu "des d'una perspectiva diferent", i per als ballarins, que agraeixen el canvi dels habituals enregistraments amb què treballa la companyia.

Arenal -una de les col·laboracions de la cantant mallorquina i Nacho Duato juntament amb *Jardí tancat* i *Cor perdut*- va ser una de les coreografies seleccionades, junt amb altres creacions del director de la Compañía Nacional de Danza estrenades al llarg de cinc anys que porta en el càrrec. Una *première*, de tota manera, per al públic parisenc, que coneixia Duato com a ballari i coreògraf a través del Nederlands Dans Theater:

Competir amb els grans

El resultat, evidentment, respon a l'objectiu de Duato de competir amb els més grans ballets internacionals. "Aquesta companyia -que va conèixer temps difícils amb les successives direccions de Víctor Ullate, Maria de Àvila, Ray Barra i Maia Plisetskaia- no la coneixia ningú a l'estranger, i a Espanya amb prou feines", sentència Duato, però ara

creu que "veuen un bon treball" i les ofertes es multipliquen arreu. "A fora, tot el que hem fet ha estat molt ben acollit, i sempre ens demanen que tornem. Fa poc, una noia de l'Òpera de París comentava a un dels ballarins: «esteu molt de moda, últimament», però no és que estiguem de moda, simplement és una companyia de qualitat, nova, jove, amb un repertori exclusiu."

Entre l'artista i el paper de gestor que ha hagut d'assumir en el càrrec, Duato va deixar entreveure certa desesperació per anar més enllà: "el mastodont" que als seus ulls és el ministeri de Cultura "es mou massa lentament".

Canvis d'estratègia

I sovint justifica una o altra estratègia artística en funció, purament i simplement, dels diners o per la manca d'un interès més ampli de l'Administració en el món de la dansa. Començant pels qui li critiquen les ganes d'abastar-ho tot -coreografies, escenografia, vestuari- o la manca de repertori clàssic ("L'he tallat de base perquè era molt dolent i tampoc tenia els diners per mantenir-lo o el cos de ball per ballar-lo. Per començar, una companyia clàssica ha de tenir una seu, una orquestra i tres vegades més pressupost que el que tinc,

per al ballet i de crear un cert esperit d'equip. La nostàlgia del nord només queda "quan veig els contractes del ministeri". De cara al futur, la tònica de les gires a l'estranger es mantindrà, a Sud-amèrica i Alemanya.

Quant a noves produccions, la pròxima estrena està prevista a Santander el dia 12 de novembre, amb una coreografia de Duato amb música d'Alberto Iglesias i una altra de Jiri Kylian amb música de Mozart.

Ni el coreògraf Nacho Duato ni la cantant Maria del Mar Bonet parlen per ara de cap nova col·laboració entre els dos. Quant a tornar a compartir escena amb les coreografies ja creades, com sempre, la seva resposta és: "El pressupost dirà."

Crònica de la presentació de la coreografia *Arenal* de Maria del Mar Bonet amb la Compañía Nacional de Danza a París l'1 d'octubre de 1995 al Théâtre de Saint-Quentin-en-Yvelines, publicada el 4 d'octubre de 1995 al Diari Avui.